

ep.138 Apr 19 ,2022 ทาน ศิล สู่ภานา

ศิล โดยตรง

สังวรศิล อวิตกมศิล ปทาน เวมณีศิล (สัมมาวาจา
สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ)

ธรรมที่เป็นศิล
ได้แก่อะไร

โสรัจจะ ความสงบบาป
องค์ธรรมได้แก่มหากุศลจิต ๘ (มหากริยา๘)
ที่มีศิลเจตนาเป็นประธาน
รวมถึง โลกุตตรจิต ๘ เจตสิกที่ประกอบ ๓๖ เว้นอัปมัณญา

ศิลสังวรทั้งหมดเรียกว่า โสรัจจะ คือสภาวะธรรมที่สงบบาป

ศิลสัมปทา ธรรมเป็นเครื่องไม่ก้าวล่วงทางกาย วาจา ในที่นี้ได้แก่มหา
กุศล มหากริยา และเจตสิกที่ประกอบ

ทบทวนปทานศิล

ep 117 , ep 278

ละบาปใหม่ เรียกว่า สังวรปธาน
ละบาปเก่าเรียก ปทานปธาน

สังวรปธาน ต่างจากสังวรศีลอย่างไร

สังวรปธาน

สังวรศีล

ขັบเน้นวิริยะ

มีทั้งศีลสังวร สติสังวร ญาณสังวร วิริยะสังวร ชันติสังวร

สังเกตอย่างไรว่า
เรามีสังวรปธาน
หรือไม่

เวลาได้ยินคนอื่นทำบาปทำชั่วที่เราไม่เคยทำ
ตั้งใจทุกครั้งที่เราจะไม่ให้บาปชนิดนี้เข้าสู่ชีวิต ทุกครั้งที่ได้
เสพข่าวได้ยินข่าวต้องระวัง ให้ตั้งใจทุกครั้งว่าจะไม่ให้บาป
ชนิดนี้ไหลเข้าสู่ชีวิต ถ้าไม่ตั้งถือว่าประมาท

ปธานปธาน เพียรละบาปอกุศลกรรมที่เคยเกิดขึ้น
แล้ว ตัวกุศลจิตเป็นผู้ละ

จิตเกิดได้ที่ละขณะ
เมื่อกุศลจิตเกิด
อกุศลก็ไม่เกิด

ในขณะที่ฟังธรรม เรียกว่ามีกิเลสอยู่แต่ยังไม่เกิด
เพราะยังไม่ได้เหตุปัจจัย จึงไม่เกิดขึ้น ยังไม่ชื่อว่าละ
ขณะที่เจริญกุศลธรรมเกิดขึ้น ชื่อว่าละ เป็นตทังคปหาน
กุศลจิตเกิดขึ้นละธรรมที่เป็นปฏิปักษ์

ขณะที่มีเมตตาต่อกัน ปาณาติบาตเกิดไม่ได้เรียกว่าอุกळे
โดยกุศลจิตที่เกิดขึ้น ต้องรู้ด้วยว่าตัวไหนเป็นประธาน

สังวรบ่อยๆ เจตนาบ่อยๆ ละบ่อยๆ อเสวนะบ่อยๆ ทำให้จิตที่ไม่เดือดร้อน ใจเกิดขึ้น
เรียกว่า อวิปฏิสสาร เป็นปัจจัยแก่ ปราโมทย์ ปีติ ปัสสัทธิ สุข โสมนัส อเสวนะ
เมื่อสมาธิตั้ง เกิดความตั้งมั่นแห่งจิต ขึ้นเมื่อใด เมื่อนั้นเรียกว่าวิชฌมกนปธาน

อะไรเป็นเหตุปัจจัยให้ไม่สามารถละกิเลสได้เด็ดขาด ต้องกลับไปเลือกกลั้วกุศลอีก

เราไม่เคยชิน สุขจากความสะอาด เราไม่เคยได้
เราชินกับการสุขจากเปราะเบื่อน สุขจากกามสุข
ไม่เคยรู้ว่าความสุขที่เกิดจากความสะอาดเป็นอย่างไร

ศีลสุข เป็นความสุขจากความสะอาด

ท่านให้อาเสวนะบ่อยๆเพื่อละความคุ้นเคยแบบกามสุข

พระโพธิสัตว์ทรงถามตัวเองว่าเรากลัวต่อสุขที่ไม่มีกามหรือไม่
เรากลัวต่อความสุขที่ละเอียดประณีตกว่าความสุขที่ไม่มีกาม
หรือไม่ ทรงตัดวิจิจจณา แล้วมุ่งสู่ความสุขที่เกิดจากศีล สมมติ
ปัญญา

ฉันทะรักในศีล กับตัณหารักในกาม อย่างไหนรุนแรงกว่ากัน

ฝึกฝนมนสิการให้ศีลเกิด ต้องอาศัยความเข้าใจ

เวลาเห็น

มนสิการให้สติสังวรเกิด ปิดกั้นไม่ให้ราคะ โทสะ โมหะ เกิด ดูเพื่อศึกษาไม่ได้ดูเพื่อเสพ เห็นอินทรีย์สังวรที่เกิดขึ้น ในตน สุจริต ๓ ที่เกิดขึ้น ในตน

เวลาสัมพันธ์กับผู้คน

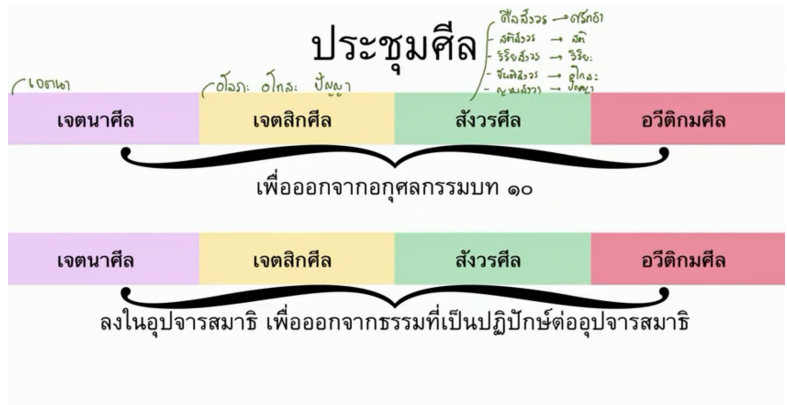
มนสิการว่าศีลเกิดหรือไม่ ถ้าเกิดอาศัยอะไรเกิด เช่น เมื่อพบเจอคน ในคนหนึ่งๆ เราสามารถปิดอกุศลกรรมบถได้ทุกข้อและทำกุศลกรรมบถให้เกิดได้ครบทุกข้อ การที่เราไม่ทำให้เกิดขึ้น บ่งบอกว่า โมหะเกิด อวิชชาเกิด มิจจาทิฏฐิเกิด

ยากตอนแรก พอชำนาญแล้วไม่ต้องเพียรมากมาย

ความกำหนดชำนาญ โลดแล่นไม่ต้องใช้ความพยายามเลย ในชีวิตจริง ศีลไม่ได้เกิดขึ้นได้เอง เจตนาศีล อโลภะอโทสะ อโมหะศีลเป็นต้นต้องตั้งใจให้เกิด ให้เหตุปัจจัยจึงจะเกิด มนสิการให้เกิดบ่อยๆ

ศีลเป็นเรื่องของกิจกรรมของชีวิต การนั่งกรรมฐาน ศีลไม่ได้เกิดเอง บุคคลที่ปรารถนาจะพ้นทุกข์ต้องทุ่มทั้งชีวิตและต้องมีความรู้ด้วย

คำถาม ศิลปะเป็นธัมมานุปัสสนา แล้วศิลปะลงสู่ไตรลักษณ์ด้วย ขอให้พระอาจารย์ช่วยขยาย

ศิลปะเป็นพระธรรม (พูดถึงศิลปะในฐานะธรรมะไม่ใช่วินัย)

สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะเป็นหนึ่งในองค์มรรคด้วย เมื่อเป็นสภาวะธรรมคือธรรมะ

เจตนาที่เป็นศิลปะก็เป็นพระธรรม อ โลภะ ที่เป็นศิลปะ อ โทสะที่เป็นศิลปะ ปัญญาที่เป็นศิลปะ

สติที่เป็นศิลปะ เป็นอินทรีย์สังวร

ความเพียรที่เป็นศิลปะ เป็นวิริยะสังวร

ขันติที่เป็นอ โทสะ เป็นศิลปะ เป็นขันติสังวร

ญาณหรือปัญญา เป็นญาณสังวรก็เป็นศิลปะ แม้แต่ปัญญาที่ไปพิจารณาใช้สอยปัจจัย๔ คือปัจจัยสันนิสสิดศิลปะก็เป็นศิลปะ

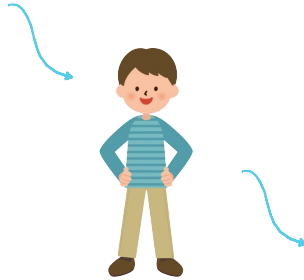
ดังนั้น ศิลปะเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของพฤติกรรมและการดำเนินชีวิต ถ้าพูดถึงเรื่องปหานศิลปะ เวรมณีศิลปะ เจตนาศิลปะ สังวรศิลปะ อวิติกมศิลปะไล่ไปตามลำดับ

พูดเรื่องศิลปะกินความไปหมดตั้งแต่การออกจากอกุศลกรรมบถ ๑๐ , การประชุมในอุปัชฌายะและอัปสนา , การประชุมในวิปัสสนาญาณ ตลอดถึงการประชุมศิลปะลง ในมัคคจิต

การไปเห็นศิลปะ ที่เป็นสภาวะธรรมทั้งหลาย แท้จริงคือกุศลจิตที่มากำกับพฤติกรรม เป็น **โสรจจะ** เป็นความสงบที่สามารถไปได้ถึงโลกุตตระ เราจะเห็นกระบวนการของศิลปะเป็นไปตามลำดับ

เมื่อไปสัมพันธ์กับกระแส
ชีวิต ชีวิตหนึ่งๆ

ปหานศีล
เวรมณีศีล
เจตนาศีล
สังวรศีล
อวิตกมศีล

ละอกุศลกรรมบท๑๐
ทำกุศลกรรมบท๑๐ ให้เกิดขึ้น

มณสิการ ใช้กระแสชีวิตนี้
เป็นประธาน

ฝึกฝนขยายให้ทุกๆกระแสชีวิต
ไม่ว่าเราจะไปสัมพันธ์กับ ใครก็สัมพันธ์ด้วย
กุศลกรรมบทเท่านั้น
เมตตาเกิดได้จริง กรุณาเกิดได้จริง
การวางใจเป็นกลางเกิดได้จริง